

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 260. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604432512/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

tilbage og trykkede sin hede Tinding imod hans Kind. – »Hvor jeg elsker Dig! hvor jeg elsker Dig!» hviskede han uden at turde bøje sit Hoved ned imod hendes for ikke at røbe hende.

Hun gik hen til Ellen og sagde noget til hende. Straks efter nærmede de sig begge Hellum, som stadig spillede.

«Jeg har bedt Frøken Nordbye om at afløse Dem et Øjeblik, Hr. Hellum, og maa jeg saa ikke udbede mig min sidste Dans med Dem – inden jeg gaar.»

Hellum dansede ganske forunderligt; – hans uforholdsmæssig lange Overkrop kontrasterede særlig i Dansen paa den besynderligste Maade til de korte Ben. Men det saae virkelig ud, som han ikke førte saa daarligt.

Da de sluttede, sagde Frøken Woltersien: »maa jeg nu sige Dem Farvel med det samme, Hr. Hellum, og mange Tak for Deres Sang. Jeg er saa kjed af, at jeg ikke har mere Sans for den Slags Musik. – jeg har blot paa Fornemmelsen, at Deres Sang var en Præstation af meget høj Rang.»

«Vi følger alle Frøken Woltersien hjem, ikke sandt?» sagde Hr. Frydensberg.

Det var straks enstemmig vedtaget.

Først paa Gaden opdagede man, at Hr. Jakobsen ikke var med.

«Han er nok gaaet i Seng uden at sige Godnat.» sagde hans Ven Esby og skjød Øjenbrynene højt i Vejret, »fordi han sletikke fik danset med Frøken Woltersien.»

Et Par Dage efter Rebekkas Besøg sagde Karl til Hellum, da de gik hjem fra Teglgårdstræde: »Mon det nu er, fordi Frøken Woltersien er for moderne i sin Maade at føle paa, at hun ikke har Sans for Folkesangene – for den folkelige Digtning.»

«Hvorfor det?» spurgte Hellum ganske kort.

«Ja, hvad, hendes Tankegang er jo vel ogsaa pantheistisk, selv om det er paa en helt anden Maade end Dr. Fensmarks.»

Men Hellum var stum. Han vilde sletikke ind paa det Spørgsmaal. Og det uagtet Modsætningen mellem den naturligt-folkelige og den naturalistisk-pantheistiske Livsfølelse var et Emne, han ellers aldrig kunde blive træt af at tale om. –